

30-8-2007

RAPPORT VAN DE OMBUDSCOMMISSIE
HOEKSCHE WAARD

(geanonimiseerd)

30-8-2007

Bestuursorgaan: burgemeester en wethouders van Oud-Beijerland

Dossiernummer: 2007.2

Verzoekschrift (hierna te noemen: klacht)

De heer A te Oud-Beijerland, hierna te noemen: klager, heeft bij brief van 19 maart 2007 een klacht ingediend.

Klager is het oneens met de uitspraak van de gemeente Oud-Beijerland van 14 maart 2007 over zijn bij brief van 27 maart 2006 ingediende klacht over de bejegening door gemeenteambtenaar C, hierna te noemen: beklagde.

Kenbaarheidvereiste

Alvorens een klacht door de Ombudscommissie in behandeling kan worden genomen dient deze eerst kenbaar te zijn gemaakt aan het betrokken bestuursorgaan conform het bepaalde in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Aan dit vereiste is voldaan. Bij brief van 27 maart 2006 heeft klager een klacht ingediend bij de gemeente Oud-Beijerland. Het college van burgemeester en wethouders heeft bij brief van 14 maart 2007 aan de heer A meegedeeld dat de klacht grotendeel ontvankelijk, gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond is verklaard.

Bevindingen

ACHTERGROND VAN DE KLACHT

Klacht aan adres van gemeente

De klacht heeft betrekking op de volgende onderdelen:

1. Op 17 maart 2006 informeerde klager bij beklagde hoeveel toezichthouders op 20 maart 2006 aanwezig zouden zijn. Beklaagde gaf het aantal van twee aan. Op 20 maart 2006 bleek beklagde dat acht personen bij het huis aanwezig waren. Ook merkte klager de aanwezigheid van een politiewagen op.
 - a. klager ervaart het gedrag van beklagde als leugenachtig;
 - b. klager ziet geen dwingende of dringende reden voor het aantal bij de huisinspectie betrokken personen.

Beslissing gemeente:

Klachtonderdeel sub 1a ontvankelijk en gegrond verklaard. Klachtonderdeel sub 1b ontvankelijk en ongegrond verklaard.

2. Het doel van het onderzoek. Aangegeven was dat het een bouwkundige inspectie betrof. Niet aangegeven was dat volksgezondheid hier een onderdeel van uitmaakte.

Beslissing gemeente:

Klachtonderdeel ontvankelijk en gegrond verklaard.

3. De gegeven informatie van en het gedrag van beklagde tijdens het onderzoek.

Beslissing gemeente:

Klachtonderdeel ontvankelijk en voor een klein gedeelte gegrond verklaard.

30-8-2007

4. De medewerkers van de GGD, die medewerkers van het Delta Psychiatrisch Centrum bleken te zijn. En de wijze van rapporteren.
Klachtonderdeel niet-ontvankelijk verklaard, terwijl over de gegrondheid geen uitspraak wordt gedaan.

5. Het verslag van de woninginspectie op 20 maart 2006.
Beslissing gemeente:
Klachtonderdeel ontvankelijk en ongegrond verklaard.

TOELICHTING KLAGER EN GEMEENTE

Op 30 mei 2007 zijn klager en het college van burgemeester en wethouders van Oud-Beijerland in de gelegenheid gesteld in een hoorzitting hun standpunt mondeling toe te lichten.

Aanwezig:
de Ombudscommissie
mevrouw A. Twilt, voorzitter
de heer K.A. de Vlaam, secretaris
de heer L. Vos, lid
mevrouw E.H. Heun, verslag
Toehoorder: de heer A. ter Meulen (plv.lid).

(namens) de klager(s)
de heer A
de heer B

de beklaagde
de heer C

namens de gemeente
de heer D

Het verslag van de hoorzitting wordt hieronder weergegeven.

“...De voorzitter heet iedereen welkom. Ze geeft aan dat de Ombudscommissie een onafhankelijke commissie is die klachten van burgers over onder meer de gemeenten in de Hoeksche Waard behandelt. Ze stelt de leden van de commissie voor.

De klacht van de heer A heeft betrekking op de inspectie in en rond zijn woning op 20 maart 2006 en dan met name over de rol van de heer C. Door de gemeente is een rapport van bevindingen opgesteld waaruit blijkt dat de klachten ontvankelijk en deels gegrond zijn. Er is (apart) gehoord op 20 en 21 december 2006. Het doel van deze hoorzitting is om de feitelijke toedracht te achterhalen. Ze stelt voor om de klachtonderdelen per stuk door te nemen.

De heer A merkt op dat hij het een en ander op papier heeft gezet. Hij gaat in op het eerste klachtonderdeel.

De voorzitter constateert dat de heer A de tekst voorleest van zijn brief van 19 maart 2007 aan de Ombudscommissie. Deze brief is in het bezit van de aanwezigen. Op verzoek van de heer A geeft ze hem gelegenheid alsnog een deel van de brief voor te lezen.

De heer C merkt op dat er op 20 maart 2006 inderdaad een onderzoek heeft plaatsgevonden naar de woningkwaliteit. Hierbij waren onder meer vertegenwoordigers van de GGD, Delta, gemeente en een installatiebureau aanwezig.

De aanleiding werd gevormd door klachten uit de buurt en signalen van een andere toezichthouder van de gemeente. Aan de buitenkant was onder meer te zien dat er dakpannen los zaten en dat kozijnen rot waren. De gemeente wilde ook graag de binnenkant van de woning inspecteren. Op 20 februari 2006 heeft hij de buitenboel geïnspecteerd. Hij heeft toen ernstige gebreken aan de woning gezien. De heer A is toen erg tegen hem uitgevaren. De GGD was al voor die tijd, in het kader van de bemoeizorg, bezig met de heer A. Een normaal gesprek leek niet mogelijk met de heer A. Desalniettemin moest er wel wat aan die woningkwaliteit gedaan worden. Vandaar dat er een machtiging tot binnentreden is afgegeven. De inspectie is van te voren aangekondigd. Ook is aangekondigd dat er meerdere mensen mee zouden komen die dag. Uiteindelijk zijn er 9 mensen gekomen die dag, en met de heren A en B erbij waren er dus 11 mensen aanwezig. Het feit dat die groep zo groot was, is niet van te voren gezegd. Hij kan zich voorstellen dat dat als een verrassing kwam voor de heer A. Die leidt immers een vrij solistisch bestaan. Toch was het noodzakelijk om in te grijpen. De heer A liet zich zaken ontvallen zoals “het Spui is diep” en de leefwijze van de heer A is niet algemeen gebruikelijk. Daarom heeft hij contact gezocht met de GGD, maar die bleken al betrokken te zijn bij hem. Hij verwachtte felle en emotionele reacties van de heer A en daar zijn hij en zijn collega's niet op getraind. De heer A heeft ook een aanschrijving ontvangen. Van te voren was niet zeker of alle betrokkenen op 20 maart aanwezig konden zijn.

De voorzitter vraagt wat de heer C het meest vervelend vond aan het gedrag van de heer A. De heer C antwoordt dat hij in die 1,5 tot 2 uur dat hij bezig was, steeds werd gevolgd door de heer A. De heer A leverde voortdurend commentaar op zijn werkzaamheden. Het was duidelijk dat hij het er niet mee eens was en geïrriteerd was. De bedoeling was dat hij zijn werk kon doen en de GGD-medewerker en Delta-medewerkers zouden fungeren als opvang/vraagbaak, maar dat is dus niet gelukt.

De heer Vos merkt op dat de heer C heeft gezegd dat er 2 mensen zouden komen voor de inspectie en ineens zijn het er 8. Het is dan toch begrijpelijk dat de heer A van slag is. De heer C antwoordt dat de grote groep mensen inderdaad wellicht als een overval is ervaren. De machtiging is uiteindelijk niet gebruikt; de GGD-en Delta-mensen zijn vrijwillig binnengelaten. De reden om niet te zeggen dat er veel mensen zouden komen is gelegen in het streven om de gemoedsrust van de heer A niet te verstoren.

De heer D merkt op dat de heer C steeds spreekt over “ik”, maar alle stappen zijn zowel bestuurlijk als intern en met externe deskundigen afgestemd, dus er is eerder sprake van “wij”. Er is zeer zorgvuldig te werk gegaan.

De heer A merkt op dat hij op 17 maart heeft gebeld en toen gevraagd heeft hoeveel personen er zouden komen. Hij kreeg toen als antwoord dat er 2 personen zouden komen. Maar er kwamen er uiteindelijk 8 en de politie was er ook nog met een auto. Er waren ook medewerkers van Delta, waardoor hij het gevoel kreeg voor gek te worden verklaard. Er zijn geen hygiëneproblemen in en rond zijn woning. Hij is wellicht niet geliefd bij zijn bureaus die geklaagd hebben.

De voorzitter wijst erop dat als de gemeente klachten krijgt uit de buurt, de gemeente daar iets mee moet doen.

De heer Vos wijst erop dat de heer C deskundig is op het gebied van woningkwaliteit. Of er sprake is van aantasting van die kwaliteit is redelijk objectief vast te stellen.

De heer D merkt op dat, als de heer A daarmee akkoord gaat, het inspectierapport naar de commissie kan.

De heer A antwoordt dat dat niet nodig is, aangezien daarin niet de essentie staat van hetgeen hier aan de orde is. De gemeente liegt. Hij is ook verwickeld in bestuursrechtelijke procedures tegen de gemeente.

De heer D merkt op dat het inderdaad niet goed is gegaan met de mededeling die is gedaan op 17 maart. Hierover is intern ook gesproken.

De heer A merkt op dat de heren E en B erbij waren op 20 maart. Door hen is hij rustig gebleven. Hij was echter heel erg boos die dag en het is zijn goed recht om de heer C te volgen: het is immers zijn eigen huis. Er is gekeken in kasten enz. en zelfs in de koelkast. De voorzitter vraagt hoe het zit met klacht sub 3 die voor een “klein gedeelte”gegrond is. De heer C antwoordt dat de heer A zich vanzelfsprekend mag verplaatsen in zijn eigen huis. Hij heeft echter ook de plicht mee te werken aan het onderzoek. Er is getracht in goed overleg de inspectie uit te voeren. Er zijn zaken uitgelegd, maar hij wilde geen uitgebreide discussie over allerlei zaken en verantwoording afleggen aan de heer A. Wellicht dat de GGD in de koelkast heeft gekeken; dat heeft hij niet gedaan. In de kelder ligt een gasleiding en die was lek. Daarnaast was er ook een hangkast verrot.

De heer D merkt op dat het “kleine gedeelte” betrekking had op het feit dat onduidelijk was wie de leider was van het onderzoek. De bedoeling was dat de heer C de inspectie zou doen en de GGD de begeleiding. Dit is niet goed gecommuniceerd en daarom is dat gedeelte van de klacht gegrond.

De heer A merkt op dat de heren E en B hem hebben geholpen die dag. Normaal is hij alleen en nu waren er ineens 11 mensen. Er zou iets mis zijn met de voedselkwaliteit; dat is echt onzin. Hij mag zelf bepalen hoe hij zijn leven leidt.

De voorzitter stelt klacht sub 4 aan de orde.

De heer D merkt op dat dit onderdeel tijdens de hoorzittingen uitdrukkelijk is besproken. Er zijn 2 versies van de genoemde verklaringen. Klachten over de GGD moeten bij de GGD worden ingediend.

De heer De Vlaam vraagt of de GGD op dat moment opereerde onder verantwoordelijkheid van de gemeente.

De heer C antwoordt dat de GGD een eigen verantwoordelijkheid heeft op het terrein van de bemoeizorg. Bemoeizorg richt zich op het verbeteren van de levenssituatie van mensen. De gemeente is daar niet verantwoordelijk voor. De heren F en G zijn door hem ingehuurd als adviseur op 20 maart. Die inschakeling stond dus los van de bemoeizorg.

De heer D voegt hier aan toe dat de politie ook in de buurt was. Dat hebben zij gedaan omdat ze zelf inschatten dat dat wellicht noodzakelijk zal zijn. Het betrof dus een zelfstandig handelen van de politie.

De heer A merkt op dat er eerder mensen van de GGD aan zijn deur zijn geweest. Die heeft hij afgewimpeld. Hij kan wel voor zich zelf zorgen.

De heer C merkt op dat een deel van het GGD-advies is verwerkt in de aanschrijving. Het GGD-advies is een deskundigenadvies voor de gemeente.

De heer A merkt op dat het advies van de heer F is weggelaten in de brief aan hem.

De voorzitter stelt klacht sub 5 aan de orde.

De heer A merkt op dat hieruit blijkt dat mevrouw H opdracht heeft gegeven om hem niet de waarheid te vertellen. Ook staat op het verslag van binnentreden een verkeerde datum: 17 maart in plaats van 20 maart. De betrouwbaarheid en geloofwaardigheid van de gemeente is in het geding.

De heer Vos merkt op dat het hier gaat om een kennelijke verschrijving. De gemeente maakt ook wel eens een foutje.

Hij vraagt waarom het handelen van de Afdeling Bouw- en Milieutoezicht (BMT) toch “als professioneel” gekenschetst kan worden. In de brief van 14 maart staat dat er een protocol zal worden opgesteld. Is dat al gebeurd?

De heer D antwoordt dat in Oud-Beijerland gewerkt wordt volgens het INK-model. Twee personen zijn weliswaar geen acht personen, maar het gaat hier om een complexe situatie.

Uiteindelijk is er, met opmerkingen, toch sprake van professioneel handelen; er is weliswaar een fout gemaakt, maar dat maakt nog niet de gehele afdeling onprofessioneel. Het nog op te stellen protocol staat op de werklijst.

De voorzitter wijst erop dat de interne klachtenprocedure erg lang heeft geduurd.

De heer D bevestigt dit. Het is een complexe zaak en in het begin was er veel onduidelijkheid over wie wat moest doen, vandaar dat het lang duurde. Het is de bedoeling, conform eerdere aanbevelingen van de commissie, voortaan gezamenlijk te horen.

De heer De Vlaam merkt op dat in het rapport van bevindingen staat dat met klager is besproken dat na goedkeuring van het verslag de zes weken termijn van behandeling is ingegaan. Waar is die afspraak op gebaseerd?

De heer D antwoordt dat de zaak allemaal te lang had geduurd en dat het voornemen bestond de zaak alsnog binnen 6 weken af te handelen.

Verskillende keren is geprobeerd met de heer A in gesprek te komen. Het werd al snel duidelijk dat dit niet zou lukken.

Er is van alles geprobeerd; zo zijn er bijvoorbeeld gesprekken geweest met de heer B en E.

De heer A merkt op dat er met hem slechts één keer een gesprek is geweest. Hij geeft aan dat de gebeurtenissen van 20 maart 2006, nota bene op de verjaardag van zijn moeder, een litteken op zijn ziel hebben veroorzaakt. Hij is ook maar een mens met emoties.

De heer C merkt op dat ook een overheid fouten maken. Er is een draaiboek voor dit soort zaken, maar ook bij een gemeente werken mensen die fouten maken. Het belang van de heer A heeft echter altijd voorop gestaan. Er is met respect richting de heer A gehandeld.

De voorzitter constateert dat er verder geen vragen zijn. Ze bedankt de aanwezigen voor hun komst en sluit de hoorzitting...”

Beoordeling ontvankelijkheid

De Ombudscommissie stelt vast dat de klacht van de heer A op het volgende betrekking heeft:

1. *klacht sub 1b in Rapport van bevindingen*

Klager ziet geen dwingende of dringende reden voor het aantal bij de huisinspectie betrokken personen. Hij protesteert om redenen van aantasting en onaanvaardbare inbreuk op de persoonlijke levenssfeer en persoonlijke leefomstandigheden. De kennisgeving is op onwaarachtige wijze en daarmee onwettig, tot stand gekomen. Daarnaast zijn andere waarnemingen en/of feiten boven water gekomen, die op onrechtmatig verkregen bewijs berusten. Ook het ongesigneerde verslag van de hoorzitting met de ambtenaar op 21 december 2006 wemelt van de leugens.

2. *klacht sub 3 in Rapport van bevindingen*

Klager spreekt tegen dat hij beklagde tijdens zijn 2,5 uur durende werkzaamheden heeft gehinderd.

3. *klacht sub 4 in Rapport van bevindingen*

Klager betitelt de zinsnede dat de “communicatie met klager niet altijd eenvoudig verloopt” als een gotspe. De zinsnede “gezamenlijk is geconstateerd dat de klacht ten aanzien van het handelen van de medewerkers van de GGD door de GGD behandeld dient te worden”, is gelogen –aldus klager- en hij verwijst naar zijn uitspraken op de hoorzitting van 20 december 2006 waar hij heeft aangeduid van het kastje naar de muur te worden gestuurd. Klager beweert te beschikken over bewijzen dat de GGD door de gemeente is ingeschakeld.

Het verstrekken door de gemeente aan klager van de GGD-rapportage onder weglating van een zeer belangrijk item betitelt klager als vals. Omdat het handelen van de GGD respectievelijk Delta in opdracht en onder leiding van de gemeente heeft plaatsgevonden, is de gemeente hiervoor verantwoordelijk.

4. *klacht sub 5 in Rapport van bevindingen*

Klager verwerpt de zinsnede “uit de verklaringen van beklagde is gebleken dat het verslag van de woninginspectie aan alle kwalitatieve standaarden voldoet.” Verwijst naar het verslag van binnentreden, gesigineerd op 17 maart 2006. Valsheid in geschrifte in optima forma. Klager verwijst tevens naar de hoorzitting op 21 december 2006 met beklagde, waaruit blijkt dat ambtenaren kunnen liegen en bedriegen van jewelste.

Gelet op afdeling 9.2.2 Awb acht de Ombudscommissie zich bevoegd de klacht in behandeling te nemen.

Overwegingen

Naar aanleiding van het dossier en de gehouden hoorzitting is de Ombudscommissie tot de volgende conclusie gekomen.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel 1

Het evenredigheidsbeginsel eist dat een bestuursorgaan voor het bereiken van een doel geen middel mag aanwenden dat voor de betrokken burger onnodig bezwarend is. Het middel moet in evenredige verhouding staan tot dat doel.

Een bestuursorgaan dient de minst ingrijpende handelwijze te kiezen (subsidiariteit) en het doel dient het middel te kunnen rechtvaardigen (proportionaliteit). Bij de belangenafweging dient het bestuursorgaan dus rekening te houden met de mogelijke gevolgen van het handelen. Daarnaast eist het beginsel dat voorkomen moet worden dat bepaalde burgers onevenredig zwaar worden getroffen door overheidsbesluiten of handelingen in vergelijking met andere burgers die in een vergelijkbare positie verkeren.

Het evenredigheidsbeginsel impliceert dat de gemeente bij een huisinspectie die werkwijze dient te kiezen die voor een burger het minst bezwarend is en die zo gering mogelijk inbreuk maakt op zijn persoonlijke levenssfeer.

Klager ziet geen dwingende of dringende reden voor het aantal bij de huisinspectie op 20 maart 2006 betrokken personen.

Op die datum heeft een woninginspectie plaatsgevonden. Daarbij waren vertegenwoordigers van de GGD, Delta, gemeente en een installatiebureau aanwezig. Volgens de gemeente werd de aanleiding gevormd door klachten uit de buurt en signalen van een andere toezichthouder van de gemeente.

Op 20 februari 2006 heeft beklagde de buitenboel geïnspecteerd en ernstige gebreken aan de woning geconstateerd. Aan de buitenkant was onder meer te zien dat er dakpannen los zaten en dat kozijnen rot waren.

De machtiging van het gemeentebestuur tot binnentreden is niet gebruikt, de 2 Delta-medewerkers en 1 GGD-medewerker zijn vrijwillig binnengelaten.

Tijdens de zitting van de Ombudscommissie op 30 mei 2007 is door de gemeente gesteld dat een eerdere uitlating van klager over zijn gemoedstoestand aanleiding was contact op te nemen met de GGD; deze instantie bleek echter al betrokken te zijn bij de heer A. Ingrijpen vond de gemeente noodzakelijk.

De Ombudscommissie stelt op basis van het dossier en de gehouden hoorzitting vast dat de gemeente in deze specifieke kwestie niet onredelijk heeft gehandeld door inschakeling van medewerkers van de GGD, Delta, en een installatiebureau. Zo is volgens de gemeente tijdens de woninginspectie onder meer geconstateerd dat er sprake was van een gaslek in de woning. De Ombudscommissie stelt vast dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van evenredigheid niet heeft geschonden.

Over de woninginspectie zelf heeft de Ombudscommissie zich geen oordeel kunnen vormen, temeer niet omdat klager geen inzage geeft in het inspectierapport.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel 2

Ambtenaren met een bijzondere training of opleiding dienen tegenover burgers in overeenstemming met de standaarden van hun beroepsgroep te handelen.

Het vereiste van professionaliteit impliceert dat een medewerker van de Afdeling BMT ter uitvoering van een wettelijke taak bij een bezoek aan een woning zich correct en op een zakelijke wijze dient te gedragen.

Aanleiding tot het bezoek aan de woning van klager op 20 maart 2006 vond plaats in het kader van een onderzoek naar de woningkwaliteit.

Zoals blijkt uit het verslag van de hoorzitting met beklagde op 21 december 2006 (interne klachtprocedure) heeft beklagde aangegeven dat “het vermoeiend is om een inspectie te houden omdat de heer A hem lastig viel.” Voorts heeft beklagde in die hoorzitting verklaard dat “het gedrag van de heer A hinderlijk was en dat hij de politie had willen inschakelen voor dit gedrag” en tot slot dat “het gedrag van de heer A ten koste is gegaan van de inspectie van de woning.”

Gelet op het verhandelde tijdens de hoorzittingen bij de gemeente en het besprokene tijdens de hoorzitting van de Ombudscommissie op 30 mei 2007 heeft de commissie niet de indruk gekregen dat beklagde tijdens de woninginspectie op 20 maart 2007 ongestoord zijn werk heeft kunnen doen. Deze mening wordt gevoed door het feit dat beklagde zelfs heeft overwogen om de politie in te schakelen.

De communicatie met klager had evenwel beter gekund, indien beklagde vóór aanvang van de woninginspectie duidelijk had gemaakt welke personen in welke hoedanigheid bij de woninginspectie betrokken waren.

De Ombudscommissie stelt vast dat het bezoek van de medewerker van de Afdeling BMT en eerder genoemde personen heeft plaatsgevonden ter uitvoering van een woninginspectie.

De commissie is van oordeel dat het handelen van beklagde in overeenstemming is met het vereiste van professionaliteit.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel 3

Bestuursorganen dienen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatievoorziening te voorzien.

Het vereiste van actieve en adequate informatievoorziening impliceert dat indien een woninginspectie wordt aangekondigd en een burger nadrukkelijk vraagt hoeveel personen er bij die inspectie aanwezig zullen zijn, het juiste aantal dient te worden genoemd.

Dit laatste is niet gebeurd. Bovendien verkeerde klager in onduidelijkheid wie op 20 maart 2007 de leiding had bij het onderzoek. Voorts zijn de bij het onderzoek betrokken personen niet aan klager voorgesteld.

Dat de gemeente niet zorgvuldig heeft gehandeld ten aanzien van de informatie over het aantal bij de woninginspectie aanwezige personen, blijkt al uit het feit dat de gemeente dit klachtonderdeel gegrond heeft verklaard.

Volgens artikel 9:1, lid 1 Awb heeft een ieder het recht om over de wijze waarop een bestuursorgaan zich in een bepaalde aangelegenheid jegens hem of een ander heeft gedragen, een klacht in te dienen bij dat bestuursorgaan.

Lid 2 van dit artikel bepaalt dat een gedraging van een persoon, werkzaam onder de verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan, wordt aangemerkt als een gedraging van dat bestuursorgaan.

Criterion hierbij is dat de gedraging van een persoon dient plaats te vinden “onder verantwoordelijkheid” van een bestuursorgaan.

Ter zitting is komen vast te staan dat de GGD al vóór de inspectie op 20 maart 2007 in het kader van de bemoeizorg betrokken was bij de heer A. Om die reden achtte de gemeente het gewenst de GGD in te schakelen bij de woninginspectie. De GGD heeft echter een eigen verantwoordelijkheid en heeft tijdens dit onderzoek zelfstandig gehandeld.

Aangezien de klacht niet gericht is tegen het handelen van medewerkers van de gemeente, maar betrekking heeft op gedragingen van medewerkers van Delta en van de GGD, dient de klacht door Delta/GGD te worden behandeld.

De Ombudscommissie stelt hiernaar geen verder onderzoek in, omdat klager beklag kan doen bij Delta/GGD.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel 4

Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur moeten werken. Dit betekent dat slordigheden moeten worden vermeden en dat fouten zo snel mogelijk moeten worden hersteld. Aan de overheid geleverde bescheiden moeten zorgvuldig worden bewaard en geleverde informatie moet adequaat worden verwerkt. Door de overheid verstrekte informatie moet waarheidsgetrouw zijn. Dat impliceert deugdelijke dossiervorming.

Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid impliceert dat een bestuursorgaan op een verslag van binnentreden de juiste datum moet vermelden.

Op 20 maart 2006 heeft een woninginspectie ten huize van klager heeft plaatsgevonden.

Het “verslag binnentreden” heeft de gemeente toegezonden aan klager. Klager meldt in zijn klacht aan de Ombudscommissie dat het verslag is gesignd op 17 maart 2006, derhalve drie dagen vóór de bewuste inspectie. Tijdens de zitting is van de zijde van de gemeente bevestigd dat het verslag inderdaad is gedateerd 17 maart 2006 maar dat het verslag op 20 maart 2006 is opgemaakt. Abusievelijk is een verkeerde datum vermeld.

De commissie heeft deze datum tijdens de zitting geverifieerd.

De commissie stelt vast dat sprake is van een onnauwkeurigheid in het verslag binnentreden, maar dat dit een gevolg is van een kennelijke schrijffout. Immers, een verslag binnentreden kan pas ná het binnentreden worden opgemaakt.

Het is de commissie tijdens de hoorzitting op 30 mei 2007 voldoende duidelijk geworden dat abusievelijk een onjuiste datum in het verslag binnentreden is vermeld en dat van valsheid in geschrifte geen sprake is. De gemeente heeft echter nagelaten om de gemaakte fout te herstellen. Daarvoor heeft zij tussen 20 maart 2006 en de datum waarop de beslissing op de klacht aan klager bekend is gemaakt, te weten 14 maart 2007, ruimschoots gelegenheid gehad. Door deze nalatigheid is de Ombudscommissie van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van administratieve nauwkeurigheid heeft geschonden.

Het beginsel van hoor en wederhoor schrijft voor dat een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een handeling of beslissing burgers in staat moet stellen te worden gehoord teneinde hun belangen in de voorbereiding te kunnen behartigen.

Het vereiste van behoorlijkheid van hoor en wederhoor betekent dat een bestuursorgaan burgers in verschillende situaties in de gelegenheid moet stellen om voor hun belangen op te komen.

Wanneer de reactie van degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft geheel aansluit bij de klacht en de daarop gegeven toelichting, is het niet noodzakelijk deze reactie opnieuw aan de klager voor te leggen.

Wanneer degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft echter feitelijk verweer voert, dat wil zeggen de gedraging als zodanig ontkent of feiten aanvoert die de gedraging in een ander daglicht plaatsen, is er sprake van (nieuwe) gegevens waarover de klager zijn visie moet kunnen geven. Wederhoor is dan een vereiste.

Zoals blijkt uit de verslagen van de –afzonderlijke- hoorzittingen met klager en beklagde, de bij de Ombudscommissie door de heer A ingediende klacht en het verhandelde ter zitting d.d. 30 mei 2007, is er naar het oordeel van de Ombudscommissie allerminst sprake van een situatie waarin de reactie van beklagde geheel aansluit bij de klacht en de daarop gegeven toelichting, zodat wederhoor had moeten plaatsvinden.

Nu wederhoor achterwege is gebleven, is de Ombudscommissie van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van hoor en wederhoor heeft geschonden.

Toezending bevindingen Ombudscommissie aan bestuursorgaan en verzoeker

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 9:35 Awb heeft de Ombudscommissie, alvorens het onderzoek te beëindigen, haar bevindingen, verwoord in dit rapport, bij brief d.d. 12 juli 2007 schriftelijk meegedeeld aan het betrokken bestuursorgaan en de verzoeker (klager).

De Ombudscommissie heeft hun de gelegenheid gegeven zich te uiten over de bevindingen.

Bij brief d.d. 23 juli 2007 heeft de heer A een reactie gegeven.

De gemeente heeft gereageerd bij e-mail d.d. 24 juli 2007.

De Ombudscommissie heeft kennis genomen van de reacties. Deze hebben geleid tot het aanpassen van haar bevindingen op onderdelen.

Eindoordeel

De Ombudscommissie is ten opzichte van klager het volgende van oordeel:

Klachtonderdeel 1: de gedraging is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht.

Klachtonderdeel 2: de gedraging is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht.

Klachtonderdeel 3: aangezien de klacht niet gericht is tegen het handelen van medewerkers van de gemeente, wordt er geen verder onderzoek naar de klacht gedaan.

30-8-2007

Klachtonderdeel 4:

- **de gedraging is niet behoorlijk voor wat betreft het nalaten van de gemeente om een kennelijke schrijffout in het verslag binnentreden te corrigeren; de gemeente heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van haar mag worden verwacht.**
- **De gedraging is niet behoorlijk voor wat betreft het achterwege laten van wederhoor; de gemeente heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van haar mag worden verwacht.**

Strijen, 30 augustus 2007
De Ombudscommissie Hoeksche Waard,
De voorzitter,

Mw. A. Twilt